

XXVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

(KAIP VI PAPILDOMAS SEKMADIENIS PO EPIFANIJOS)

Paskutinių bažnytinių metų sekmadienių skaičius priklauso nuo to, kada einamaisiais metais buvo švenčiamos Velykos. Jų gali būti nuo vieno iki šešių. Sekmadienį prieš Adventą visada aukojamos paskutinio sekmadienio po Sekminių Mišios.

Apaštalo skaitiniai ir Evangelija daugiau nebeprisiklauso nuo konkrečių įvykių ar kokios nors šventės. Nepertraukiamoje skaitinių sekoje mums pateikiama mūsų Viešpaties bei Jo apaštalų mokymo esmė – Kalno pamokslas, padavimai apie Karalystę, pagrindiniai Jo stebuklai, kvietimas į dvasinę ištikimybę, džiaugsmą, meilę, sąžiningumą bei nuoširdumą ir tam tikri dogmatiniai nurodymai apie mūsų, kaip krikščionių, gyvenimo prasmę. Kolektose išsakomi prašymai jau tiesiogiai nesusiję su švenčiamais įvykiais. Savo dogmatinio turinio turtais, minties didingumu bei tikslumu, kurių perteikia tobula kalba, šio periodo sekmadieninės kolektos išsiskiria kaip vienos gražiausių metų maldų.

Introitus

Ier. 29, 11, 12 et 14. Dicit Dóminus: Ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis: invocábitis me, et ego exáudiam vos: et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Ps. 84, 2. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Iacob.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut, semper rationábilia medítantes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis. Per Dominum nostrum...

Introitas

Ier 29, 11, 12 ir 14. Sako Viešpats: Aš turiu galvoje taikos, bet ne priespaudos mintis. Jūs šauksitės manęs, ir aš jus išklausysiu ir sugrąžinsiu jūsų belaisvius iš visų vietų.

Ps 84, 2. Viešpatie, tu palaiminai savo žemę, tu išvadavai Jokūbą iš nelaisvės.

Kolekta

Meldžiame Tave, visagali Dieve, padaryk, kad visada turėdami galvoje tinkamus dalykus, žodžiais ir darbais vykdytume, kas Tau patinka. Per mūsų Viešpatį...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. (1 Thess. 1, 2–10)

Fratres: Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratió nibus nostris sine intermissió ne, mémores óperis fidei vestræ, et labóris, et caritatís, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Iesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum: sciéntes, fratres, dilécti a Deo. electió nem vestram: quia Evangé lium nostrum non fuit ad vos in sermó ne tantum, sed et in virtú te, et in Spírítu Sancto, et in plenítú dine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitató res nostri facti estis, et Dómini, exci piéntes verbum in tribulatió ne multa, cum gáudio Spírítus Sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credén tibus in Macedónia et in Acháia. A vobis enim diffamá tus est sermo Dómini, non solum in Macedónia et in Acháia, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, proféc ta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant, qualem intróitum habuérimus ad vos: et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fí lium eius de cælis – quem suscitávit ex mórtuis. – Iesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pau liaus Laiško tesalonikiečiams. (1 Tes 1, 2–10).

Broliai: Mes visuomet dėkojame Dievui už jus visus, prisimindami jus savo maldose, nuolat minėdami mūsų Dievo ir Tėvo akivaizdoje jū sų tikėjimo darbus, meilės pastangas bei vilties ištvėringumą dėl mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Mes ži nome, Dievo numylėtieji broliai, apie jūsų išrinkimą, nes mūsų Evan gelija neatėjo pas jus vien tik žodžiais, bet su jėga ir Šventąja Dvasia, ir su tvirtu įsitikinimu. Juk žinote, kaip pas jus elgėmės jūsų pačių labui. Todėl jūs ne tik pasi darėte mūsų ir Viešpaties sekėjai, priėmę žodį didžiame suspaudime su Šventosios Dvasios džiaugsmu, bet ir tapote pavyzdžiu visiems Makedonijos bei Achajos tikintie siems. Mat iš jūsų pasklidęs Viešpa ties žodis pagarsėjo ne tik Makedo nijoje bei Achajoje, bet jūsų tikėji mas Dievu pasidarė žinomas visur, ir mums jau nebereikia apie tai kalbėti. Žmonės pasakoja apie mus, kaip buvome jūsų priimti ir kaip jūs nuo stabų atsivertėte prie Dievo, trokšdami tarnauti gyvajam, tikra jam Dievui ir laukti iš dangaus jo Sūnaus, kurį jis prikėlė iš numi rusių, – Jėzaus, mūsų gelbėtojo nuo ateinančios rūstybės.

Graduale

Ps. 43, 8–9. Liberásti nos, Dómine, ex affligéntibus nos: et eos, qui nos odérunt, confudísti. **V.** In Deo laudábimur tota die, et in nómine tuo confitébimur in sæcula.

Alleluia

Allelúia, allelúia.

Ps. 129, 1–2. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi oratiónem meam. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 13, 31–35)

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, maius est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant et hábitent in ramis eius. Aliam parábolam locútus est eis: Símile est regnum coelórum ferménto, quod accéptum múlter abscondit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Iesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut impletúr quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscondita a constitutióne mundi.

Gradualas

Ps 43, 8–9. Tu išgelbėjai mus, Viešpatie, nuo mūsų prispaudėjų ir sugėdinai tuos, kurie neapkenčia mūsų. **V.** Mes giriamės Dievu visą dieną ir šlovinsime tavo vardą per amžius.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 129, 1–2. Iš gilybės aš šaukiuosi tavęs, Viešpatie, Viešpatie, išgirsk mano maldą. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 13, 31–35)

Anuo metu: Jėzus pateikė minioms dar vieną palyginimą: „Su dangaus karalyste yra kaip su garstyčios grūdeliu, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. Nors jis mažiausias iš visų sėklų, bet užaugęs esti didesnis už daržoves ir pavirsta medeliu; net padangių sparnuočiai atskrenda ir susisuka lizdus jo šakose.“ Jis pasakė ir dar kitą palyginimą: „Su dangaus karalyste yra kaip su raugu, kurį moteris ėmė įmaišė trijuose saikuose miltų, ir nuo jo viskas įrūgo.“ Visa tai Jėzus kalbėjo minioms palyginimais, ir be palyginimų jis jiems nekalbėjo. Išsipildė, kas buvo per pranašą pasakyta: „Aš atversiu savo burną palyginimais, išpasakosiu nuo pasaulio sukūrimo paslėptus dalykus.“

Offertorium

Ps. 129, 1–2. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exáudi oratiónem meam: de profúndis clamávi ad te. Dómine.

Secreta

Hæc nos oblátio, Deus, mundet, quæsumus, et rénovet, gubérnet et próteget. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in uníus Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communio

Marc. 11, 24. Amen, dico vobis, quidquid orántes pétitis, créдите, quia accipiétis, et fiet vobis.

Ofertorijus

Ps 129, 1–2. Iš gilybės aš šaukiuosi tavęs, Viešpatie! Viešpatie, išgirsk mano maldą. Iš gilybės šaukiuosi tavęs, Viešpatie.

Sekreta

Meldžiame Tave, Dieve, tegul ši auka mus apvalo ir atnaujina, valdo ir saugo. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, kad mes Tau visuomet ir visur dėkotume, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per Tavąjį apreiškimą apie Tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Mk 11, 24. Iš tiesų sakau jums: ko meldamiesi prašote, tikėkite, kad gausite, ir bus jums.

Postcommunio

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis:
quæsumus; ut semper éadem, per
quæ veráciter vívimus, appétimus.
Per Dominum nostrum...

Postkomunija

Viešpatie, dangišku maistu pamai-
tinti, Tave meldžiame, kad nuolat
geistume to, kas suteikia mums tik-
rajį gyvenimą. Per mūsų Viešpatį...